

Teiču dabas rezervāta
administrācija,
2004

Adrese:
Aiviekstes ielā 3, Ļaudona
Ļaudonas pag., Madonas rajons,
LV-4862
Telefons.: 4807201, fakss: 4807200
teici@teici.gov.lv
www.teici.gov.lv

Buklets izdots ar ES LIFE NATURE
programmas atbalstu

Teksts: Andris Avotiņš, Lilita Mālniece
Foto: Andris Avotiņš, Aivars Petriņš,
Uģis Bergmanis, Juris Jātnieks,
Andris Avotiņš juniors
Purva zīmējums: Vīta Mālniece

Uz vāka –
baltpienes zosis un purva tilbīte,
uz aizmugures vāka – meža pūces mazulis
pēc ligzdas atstāšanas.

PUTNI UN TO AIZSARDZĪBA TEIČU REZERVĀTĀ

Teiču dabas rezervāts

- * īpaši aizsargājama dabas teritorija gandrīz 20 000 ha platībā
- * atrodas Madonas un Jēkabpils rajonos, starp apdzīvotām vietām Mētriena, Barkava, Stirniene un Atašiene
- * izveidots 1982. gadā ar mērķi saglabāt dabas daudzveidību un neskartību lielākajā Latvijas purvu masīvā -Teiču purvā
- * īpaši nozīmīgs šeit ligzdojošo un caurceļojošo putnu sugu aizsardzībai
- * ligzdošanas vieta ievērojamai Latvijas populācijas daļai vairākām purviem raksturīgām putnu sugām – purva tilbītei, dzeltenajam tārtiņam, lietuvinim, rubenim, dzērvei
- * iekļauts Ramsāres konvencijas starptautiski nozīmīgo mitrāju sarakstā un Eiropā putniem nozīmīgo vietu sarakstā
- * teritorija, kurā netiek pieļautas darbības, kas var nelabvēlīgi ietekmēt ekosistēmas, tai skaitā rezervāta apmeklēšana ir stingri ierobežota.

Gārgale

Teiču dabas rezervāta emblēmā simbolizē teritorijas neskartību. Melnkakla gārgale ir ļoti jūtīga pret traucējumiem

Ligzdošanai gārgales izvēlas visnomaļākos purva ezerus bez cilvēka klātbūtnes. Sekmīgai ligzdošanai nepieciešamas postītājiem un traucētājiem nesasniedzamas saliņas.

Latvijā ligzdo līdz 5 pāriem šo putnu. Daļa no tiem vasaru pavada Teiču purvā.

Dažu nozīmīgāko putnu skaits rezervātā

Pelēkā dzērve <i>Grus grus</i>	Ligzdo 30-45 pāri. Purvā uzturas līdz 200 vasarotāju dzērviņu īpatņiem, bet rudenos pulcējas vienlaicīgi līdz 2000 īpatņiem.
Baltpieres un sējas zosis <i>Anser albifrons, A. fabalis</i>	Rudenos caurceļošanas laikā vienlaicīgi līdz 8000 īpatņiem
Melnkakla gārgale <i>Gavia arctica</i>	Ligzdo 0-2 pāri
Mazais ērglis <i>Aquila pomarina</i>	Ligzdo 4-5 pāri
Klinšu ērglis <i>Aquila chrysaetos</i>	Ligzdo 1 pāris
Purva piekūns <i>Falco columbarius</i>	Ligzdo 1-7 pāri
Rubenis <i>Tetrao tetrix tetrix</i>	Riesto 200-300 tēviņi
Mednis <i>Tetrao urogallus</i>	Riesto 20-40 tēviņi
Dzeltenais tārtiņš <i>Pluvialis apricaria</i>	Ligzdo 30-100 pāri
Gugatnis <i>Philomachus pugnax</i>	Riesto 3-10 tēviņi
Melnā puskuitala <i>Limosa limosa</i>	Ligzdo 2-15 pāri
Lietuvinis <i>Numenius phaeopus</i>	Ligzdo 2-20 pāri
Purva tilbīte <i>Tringa glareola</i>	Ligzdo 75-170 pāri
Vakarlēpis <i>Caprimulgus europaeus</i>	Ligzdo 50-100 pāri
Baltmugurdzenis <i>Dendrocopus leucotus</i>	Ligzdo 8 – 15 pāri
Trīspirkstu dzenis <i>Picoides tridactylus</i>	Ligzdo 15-25 pāri
Lielā čakste <i>Lanius excubitor</i>	Ligzdo 4-12 pāri

Teiču rezervātā konstatētas 206 putnu sugas. Kā ligzdotājas vai iespējamas ligzdotājas atzīmētas 168 sugas. 38 sugas novērotas tikai barojoties, caurceļošanas laikā vai ziemā. Konstatēta 71 Latvijā īpaši aizsargājama putnu suga, no tām 50 Eiropā aizsargājamas sugas.

Lielāko rezervāta daļu (vairāk kā 15 000 ha) aizņem purvs ar daudzām akačiem, lāmām un 19 ezeriem 400 ha kopplatībā. Purvu aptver mežu josla (platumā no 100 m līdz dažiem km, kopplatība rezervātā apmēram 4000 ha), kur ligzdo dažādas meža putnu sugas. Plavas un zālāji rezervātā aizņem niecīgu platību – ap 220 ha. Teritorijā ietilpst tikai dažas mājas un būves, kur ligzdot cilvēku klātbūtni mīlošiem putniem.

Kādi putni ligzdo Teiču rezervātā

PRIEŽU AUDZES

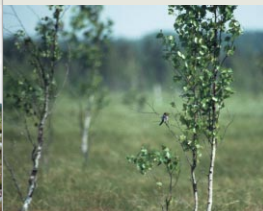
KLAJŠ PURVS

LĀMAS, AKAČI UN EZERI

ZĀĻU UN PĀREJAS PURVS

MEŽS

PĻAVAS UN ZĀLĀJI

Biežākās sugas

Koku čipste 1
žubīte
svirlītis

Pļavu čipste
lauku cīrulis 2

Pļavu čipste
lauku cīrulis 2
dzeltenā cielava

Pļavu čipste 3
niedru stērste
lukstu čakstīte, mērkaziņa

Žubīte
svirlītis
vītītis

Lauku cīrulis
lukstu čakstīte 4
pļavu čipste

Aizsargājamās sugas

Vakarlēpis
mednis 5
bikšainais apogs
klinšu ērglis
zivju ērglis
purva piekūns

Lielā čakste
lietuvainis 6
kuitāla
dzeltenais tārtiņš 7
rubenis

Melnkakla gārgale
purva tilbīte 8
lielā tilbīte
dzērve 9
melnā puskuitala
pļavu tilbīte 10
gugatnis
kajaks 11

Purva tilbīte 8
dzērve 9

Melnais stārķis 12
mazais ērglis
apodziņš, urālpūce 13
baltmugurdzenis 14
trīspirkstu dzenis

Grieze 15
rubenis
brūnā čakste 16

Interesanti:

- * Sūnu purvos ir barības vielām nabadzīga un skāba vide. Šeit ir maz un specifiskas augu sugas. Līdz ar to, arī putnu ir mazāk nekā mežos un pļavās. Taču šeit sastopamas specifiskas sugas, kas var ligzdot tikai purvos. Nosusinot purvus, tās nolemtas izmiršanai.
- * Ligzdošanai vienīgi purvus izvēlas šādas putnu sugas – melnkakla gārgale, dzeltenais tārtiņš, lietuvainis, purva tilbīte, lielā čakste, baltirbe.
- * Vairākām citām sugām purvos sastopama liela populācijas daļa. Tādas ir - klinšu ērglis, zivju ērglis, purva piekūns, rubenis, kuitala, gugatnis, pļavu tilbīte, melnā puskuitala, kajaks, sudrabkaija.
- * Divas putnu sugas izzudušas no Teiču purva pēdējo 40 gadu laikā. Lielais piekūns pēdējo reizi ligzdojis 1974. gadā (pēdējais gadījums Latvijā). Tā skaita mazināšanās visā pasaulē saistīta ar ķīmikāliju pārmērīgo lietošanu lauksaimniecībā un vajāšanu. Baltirbes vēl 80.gados Teīcos novērotas regulāri, pēdējo reizi – 90. gadu beigās. Iespējams, ka kāds putns tomēr vēl nemanīts rosās kādā Teiču vai cita apkārtnes purva nostūrī. Šīs sugas izzušanu pamato ar klimata pārmaiņām.
- * Pēc 30 gadu pārtraukuma Teiču purvā atsācis ligzdot klinšu ērglis. To veicināja speciāli izbūvētās mākslīgās ligzdas, kā arī rezervāta netraucētība un piebarošana ziemas laikā.
- * Dažas putnu sugas, kuras agrāk sūnu purvos nedzīvoja, tagad ieviesušās šajā biotopā un sastopamas pat lielākā skaitā kā citur. Tādas ir, piemēram, ķivīte, pļavu tilbīte, melnā puskuitala, gugatnis un cekulpīle. Arī dažas zvirbulveidīgo putnu sugas ir jaunienācēji – mazais svilpis, brūnspārnu ļauķis, **brūnā čakste** ①. Visbiežāk tas bijis saistīts ar ligzdošanai piemēroto mitrāju un zāļu purviņu nosusināšanu apkārtnē. Sūnu purvi palikuši gandrīz vai vienīgais patvērumš.

Teiču purvā nereti tiek konstatētas ļoti retas putnu sugas. **Šinca šnībītis** ② Latvijā pēdējos gados ligzdojot nav konstatēts, taču attēlā redzamā putna uzvedība 2004.gada jūnijā Vaboles ezerā liecināja par ticamu ligzdošanu.

1

1

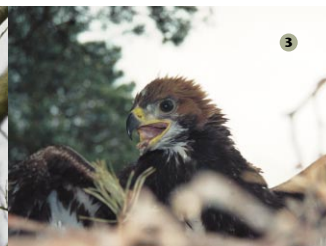
Putni Teiču rezervāta mežos

Purvu aptver mitru mežu josla, kur koki netiek cirsti nu jau vairāk kā 20 gadus. Mežos lielā skaitā ligzdo zvirbulveidīgie putni - žubītes, svīrlīši, vītiši un koku čipstes, taču nereti sastopamas arī aizsargājamas sugas. Purva priežu audzēs labi jūtas **medņi** ①, lielākajā riestā pavasaros sapulcējas pat vairāk kā 20 tēviņu. Pēdējās desmitgadēs ievērojamas platības ir applūdinājuši beбри, palīdzot saglabāt mitrumu purvā un nodrošinot labvēlīgu vidi sugām, kuras barojas nokaltušos kokos. Līdz ar bebru skaita pieaugumu ir palielinājies reto **baltmugurdzeņu** ② un trīspirkstu dzeņu skaits.

Vecie koki ir ligzdvieta dažādiem plēsīgajiem putniem – mazajiem ērgļiem, **klinšu ērglim** ③, klijāniem. Īpaši nozīmīgi ir aizkaltuši un nokaltuši koki, kur dobumus kaļ melnā dzilna. Dzilnas vecajos dobumos ligzdo daudzas citas sugas – gaigalas, bikšainie apogi, meža baložis. Arī **urālpūces** ④ visbiežāk ligzdo kaltsu koku stumbeņos. ⑤

2

3

5

6

Garastīte ⑥ ligzdu vij stumbru žāklēs. Gatava ligzda ir lodveida, pilnībā saplūst ar koka mizu un nav pat pamanāma.

2

4

Putni purvā

Visbiežāk purvā pamanāmi neliela izmēra zvīrbulveidīgie putni – čipstes un cīruļi. Interesanti, ka arī cita veida klajā ainavā (pļavās, zālajos un mežmalās) tās ir parastākās sugas.

Pļavu čipstes 1 un lauku cīruļi sastopami purva klajākājās vietās.

Koku čipstes 2 izvairās no klajumiem un ligzdo vietās, kur priedītes saaugušas lielākā biezībā. Visām šīm sugām ligzdas atrodas uz purva virsmas – spilvju ceros, ciņos.

Par īstiem purva putniem mēdz saukt sugas, kuras ārpus purviem ligzdo reti. Vairums šo sugu ligzdas būvē sūnās, bet barību iegūst, bradājot pa dūņām.

Purva tilbīte 3 ir viens no raksturīgākajiem purva bridējputniem. Teičos tā savu klātbūtni piesaka katrā lielākā akaču vai lāmu rajonā, ar asiem saucieniem “kik kikik kik kik” priedītes galotnē sagaidot traucētāju.

Ja nelūgtais viesis pietuvojas ligzdas vietai, tā satraukti pārlido no vienas priedītes uz otru, pa reizei nometoties sūnās un vilinot prom, bet neliekas mierā līdz traucētājs nozudis.

Purva tilbīte ierodas savā ligzdošanas vietā aprīļa otrajā pusē. Ligzda ar četrām olām tiek labi paslēpta cinī un parasti tiek nomaskēta no augšas ar spilvēm.

Mazuļi pēc izšķilšanās tūlīt pamet ligzdu un meklē barību lāmu malās. Šajā laikā – maija otrajā pusē un jūnija sākumā purvā masveidā zied augi, pievilinot kukaiņus, un citkārt nabadzīgā purva vide kļūst par bagātīgi klātu barības galdu šiem putniem.

Lielā čakste 1 ir zvīrbulveidīgo putnu pārstāve. Tai ir salīdzinoši prāvi izmēri un spēcīgs knābis, mazliet līdzīgs plēsīgo putnu knābjiem. Ne velti – lielā čakste labprāt nometī arī kādu vardi, ķirzaku, sīkāku putnu un pelņveidīgo grauzēju, kaut gan tās pamatbarība ir purvā tik lielā skaitā atrodamās spāres. Ligzda 2 ir priedes zariņu vijums, kas bagātīgi izoderēts ar putnu spalvām. Nebaidoties no postītājiem, pašas gaišākās un spilgtākās spalvas tiek ievītas labi redzamā vietā ligzdas sānos – kā “palieloties” un parādot, kurš tad ir šī purva gabala saimnieks. Vēl pirms 40 gadiem putnu pētnieki teica, ka baltirbes uzturēšanos purvā varot noteikt pēc koši baltajām spalvām čakstes ligzdā. Tagad baltirbju vairs nav, un čakstei jāiztiek ar bālākām dzervju vai pīļu spalvām. Kā apkārtnes spilgtākos izejmateriālus kāds čakstu pāris Teiču purvā pat izmantojis ogoātāju pavirši pamestos baltos polietilēna maisiņus, tos ievijot ligzdas sānos.

Dzeltenais tārtiņš 3 ir pielāgojis savu ietēpju sūnu purvā valdošajai nokrāsai – sfagnu zaļgandzeltenajam. Arī šis bridējputns savu ligzdu novieto ciņa virspusē, taču īpaši maskēt nav vajadzības – četras dzeltenbūni plankumainās olas tāpat labi saplūst ar apkārtni.

Lietuvainis 4 ir viens no retākajiem purva putniem, kurš ligzdo tikai dažos purvos, turklāt ne katru gadu. Tālāk uz dienvidiem no Latvijas šī suga vairs neligzdo.

Teiču rezervāts kā migrējošo putnu atpūtas vieta

Pavasaros un rudenos **Teiči ir starptautiski nozīmīga migrējošo putnu atpūtas un barošanās vieta**. Purva netraucētību izmanto milzums caurceļojošu zosu un dzērviu. Zosim rezervāts kalpo kā netraucēta atpūtas un nakšņošanas vieta. Apkārt rezervātam izveidota īpaša ārējā aizsargjosla, kur noliegta šo putnu (arī medņu un rubeņu) medības.

Visvairāk purvā apmetas sējas un **baltpiers zosis** ¹, mazāk - meža un baltvaigu zosis. Dažkārt šie putni savā tālajā ceļā rezervāta mitrājos ielaižas tikai

īslaicīgai atpūtai nakts melnumā, jau no rīta turpinādami ceļu. Citās reizēs tūkstošgalvaini pulki te uzkrāj spēkus, vairākas nedēļas atpūdamies purvā. Noteiktos laikos (parasti divas reizes dienā) zosis tad dodas uz laukiem baroties.

Tiek lēsts, ka rudens migrāciju maksimumā (septembra beigās-oktobrī) te vienlaicīgi uzturas līdz 10 000 īpatņiem. Vēl nevienam nav izdevies precīzi saskaitīt, cik zosu ik gadus apmetas rezervātā.

Pavasara migrāciju laikā purvā lielākā skaitā sastopamas arī citas aizsargājamas putnu sugas – mazie, paugurknābja un **ziemēlu gulbji** ², mazās gauras.

Dzērvēm ¹ Teiču rezervāts un tā apkārtnē ir lielākā rudens pulcēšanās vieta Latvijā. Šie putni, kas ligzdo nomalās vietās tālu viena no otras, pirms aizlidošanas uz siltajām zemēm vairākus mēnešus dzīvo lielos baros, kopā gan nakšņojot, gan meklējot barību.

Pulcēšanās notiek pakāpeniski – jau vasaras sākumā neligzdotāji turas nelielos bariņos, augustā tiem pievienojas ligzdojošie putni ar jauno paaudzi. Septembrī Teičos jau sapulcējas dzērves no plaša Austrumlatvijas reģiona, kopskaitam dažos gados pārsniedzot pat 2000 putnu. Septembra beigās un oktobra sākumā Teičos mēdz nomesties atpūtai dzērves arī no tālākiem ziemeļu rajoniem.

Lielie putnu bari sev piemērotu barību visērtāk var atrast graudaugu tīrumos. Rezultātā tiek nodarīti lieli postījumi ražai – gan apēdot, gan nomīdot. Īpaši lieli lauksaimnieku zaudējumi ir gados, kad lietavu dēļ aizkavējas graudaugu novākšana. Ja dzērviu vislielākās pulcēšanās laikā septembra otrajā pusē labība nav nokulta, tūkstošgalvainā šīs īpaši aizsargājamās sugas pārstāvju pulka nolaišanās tīrumā ražu var pilnībā iznīcināt.

Tomēr visur, kur Eiropā mūsu dzērves apmetas atpūtai, par tām cenšas rūpēties, saglabājot piemērotas nakšņošanas un barošanās vietas, pat nodrošinot graudaugu audzēšanu dzērvēm tīkamākajās platībās.

Latvijā, atbilstoši LR MK noteikumiem Nr.345 (no 2001.g. 31. jūlija) “Kārtība, kādā zemes lietotājiem nosakāmi zaudējumu apmēri, kas saistīti ar īpaši aizsargājamo nemedijamo sugu un migrējošo sugu dzīvnieku nodarītiem būtiskiem postījumiem”, iespējams saņemt ražas zaudējumu kompensācijas.

Dzērviu lielā skaita “ēnās puses” – izkašņāts tīrums Murmastienes pagasta “Rutkos” 2004. g. pavasarī.

Zosu bars paceļas Murmastienes pagasta laukos, lai dotos uz nakšņošanu Teiču purvā

Dzērves gada gājums

Pelēkā dzērve ir viens no Teiču lielākajiem lepnumiem. Jau izsenis rezervāts atzīts par lielāko dzērviu ligzdošanas un pulcēšanās vietu Latvijā. Savos ligzdošanas iecirkņos rezervātā ik gadus pavasarī - marta otrajā pusē - atgriežas līdz 40 pāriem šo cēlo putnu.

Ligzdas ① visbiežāk tiek veidotas slišķņu un akaču vidū uz salīnām. Pēdējos gados daudzi pāri apmetas ligzdot arī mitros mežu klajumos – visbiežāk bebru appludinātās vietās.

Mitrās vietās ligzda tiek būvēta, sakraujot augstā kaudzē apkārtņē izrautus augus. Rezultātā ap ligzdu izveidojas klaja ūdens josla. Aprīļa sākumā tiek iedētas divas, retāk viena ola.

Mazuļi ② parasti izšķīlas maija vidū, bet lidspēju iegūst jūlija sākumā.

Vairoties dzērves uzsāk tikai 3-5 dzīves gadā. Teiču purvs ir tā vieta, kur, pulcēdamies baros, vasaru pavada dzimumgatavību nesaņēgušie putni no plašās apkārtnes. Atsevišķos gados šādā barā ir vairāk kā 200 putnu.

Dzērves ir augēdāji putni. Pavasarī un vasarā tās visbiežāk barojas ar zālaugiem un pērno ogu ražu, taču jau tad nereti izlido uz apkārtējām lauksaimniecības zemēm. Tīrumos tās atrod visaugstvērtīgāko barību – labības graudus.

Nepārejamās Vaboles ezera slišķņas ir lielākā dzērviu nakšņošanas vieta. Te uzturas gan vasarojošie putni, gan dzērviu bari rudens laikā

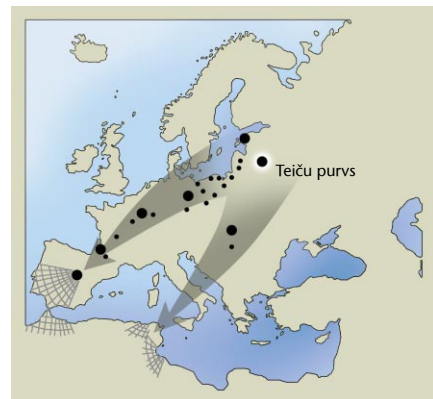
Spēja piemēroties cilvēku pārveidotai videi - nebaidīties baroties tīrumos un ligzdot nelielās mitrainēs tuvu cilvēkiem, ir jau dažus gadu desmitus pārtraukusi šīs sugas skaita samazināšanos un dzērviu skaits pat pieaug.

Jūnijā-jūlijā vasarotājiem sāk pievienoties ligzdojošie putni un sākas dzērviu gada rudens cēliens - **pirmsmigrāciju pulcēšanās**. Iesākumā šeit sapulcējas Teiču purvā un tā apkārtnē ligzdojošās, tad pakāpeniski arī dzērves no attālākiem novadiem.

Kādēļ dzērves izvēlas Teiču purvu?

* rezervāts gadu no gada piedāvā netraucētas nakšņošanas vietas

* 3-15 km attālumā no nakšņošanas ir atrodamas piemērotas barošanās vietas Barkavas, Murmastienes, Varakļānu un Atašienes pagastu zemnieku tīrumos. Teiču reģions ir nozīmīgs dzērviu aizsardzībai kā viena no vietām, kur putni netraucēti uzkrāj spēkus pirms pārlidojuma uz siltajām zemēm.

Kad rudenī pār Teičiem izskan pēdējie dzērviu saucieni, dzērves gājums nebeidzas, tas turpinās, iezīmējot dabā un kartēs garus migrācijas ceļus. Mūsu gājputni izvēlas divus migrāciju ceļus uz siltajām zemēm, bet lielākā daļa lido uz Ziemeļāfriku caur Ungāriju.

Putnu aizsardzība

Lai saglabātu putnus, svarīgākais ir nodrošināt to dzīvesvietu aizsardzību. Tieši tādēļ ir izveidots rezervāts – lai migrējošie putni gadu no gada atrastu atpūtas vietas savā tālajā ceļā, bet ligzdotāji atgrieztos sasniegtu sūnu purvu neskartu un netraucētu. Tādēļ rezervāta teritorijā noteikts īpašs režīms – šeit nenotiek mežizstrāde un cita saimnieciskā darbība, pat cilvēku apmeklējumi tiek ierobežoti.

Tomēr dažkārt ar to ir par maz. Lai aizsargātu, ir jāveic biotopu saglabāšanas pasākumi. Tie ir gadījumi, kad jānovērš cilvēka saimnieciskās darbības negatīvās sekas (kā veco koku izciršana, purvu nosusināšana) vai gluži otrādi, kādas sugas vai sugu grupas saglabāšanai ir nepieciešama tradicionāli apsaimniekotas lauksaimniecības zemes. Lielo dienas plēsīgo putnu ligzdošanai ir nepieciešami veci un zaraini ligzdas koki, kuri atrodas piemērotās vietās (netraucētās, ar ērtu pielidošanu putnam). Šādu koku pat rezervātos ir maz. Lai piesaistītu klinšu, jūras un zivju ērgļus, tiek

veidotas mākslīgās ligzdas ¹.

Pateicoties mākslīgo ligzdu būvei un piebarošanai ziemas laikā, Teiču purvā pēc 30 gadu pārtraukuma ir atgriezies ligzdot klinšu ērglis ². Tiek lēsts, ka Latvijā ligzdo tikai 5-10 pāri šīs sugas putnu. Arī vairākām citām putnu sugām tiek izvietotas mākslīgās ligzdvietas. Urālpūce ir reti sastopama un īpaši aizsargājama putnu suga, kas visbiežāk ligzdo lielos dobumos vai nolauztu koku stumbeņos. Tik lieli koki mežos atrodami reti. Taču šīs pūces labprāt aizņem īpaši izvietotus liela izmēra būrus. ³

2001.-2004. gados Teiču dabas rezervāta administrācija realizē Eiropas Savienības programmas **LIFE NATURE** projektu “Dabas aizsardzības pasākumi Teiču reģionā”, kas paredzēts arī putnu aizsardzībai:

¹ 300 ha **bioloģiski daudzveidīgi meža un purva nogabali atpirkti no īpašniekiem un pievienoti Teiču rezervātam**. Nozīmīga loma pērkamo zemes gabalu izvēlē bija nozīmīgo putnu sugu atradnēm un nepieciešamībai saglabāt to dzīvesvīdi.

² **Uzbūvēti vairāk kā 40 dambji** uz no purva iztekošajiem grāvjiem, mēģinot restaurēt dabisko hidroloģisko režīmu vietās, kurās degradējusi kādreiz veiktā nosusināšana.

³ Veikta rezervātā ietilpstošo un blakus esošo nozīmīgo **plāvu un zālāju videi draudzīga apsaimniekošana** gandrīz 400 ha platībā. Vairākām putnu sugām ir nepieciešama tradicionāli apsaimniekota lauksaimniecības ainava. Dažas, kā grieze, izzūd no krūmiem aizaugušām, ilgstoši nepļautām platībām.

Arī daudzi purvā ligzdojošie putni baroties lido uz apkārtnē esošām lauksaimniecības zemēm. Blakus purvam esošas klajas un labi pārredzamas (bez krūmiem) lauksaimniecības zemju platības ir nozīmīgas caurlejošajām dzīvēm un zosīm. Projekta ietvaros veicināta šiem putniem piemērotu platību saglabāšana, mazinot krūmu apaugumu grāvjos

